

Kippen, Duncan Ray

Private

Highland Light Infantry of Canada

C/63348

Ray Kippen, 27, uit Burnstown, Ontario, wordt per ongeluk gedood door een andere Canadese soldaat op 28 maart 1945, in Bienen, Duitsland. Zijn regiment, de Highland Light Infantry van Canada, is op 24 maart vanuit Nederland de Rijn overgestoken en soldaten hebben in dit grensplaatsje hevig gevochten met het Duitse leger. Vier dagen later zijn soldaten uit zijn peloton hun wapens aan het schoonmaken in de kelder van een huis aan de rand van Bienen, als Private Kippen wordt neergeschoten.

Ray Kippen wordt op 7 juli 1917 geboren en is het middelste kind in dit boerengezin uit Oost-Ontario bestaande uit vier jongens en een meisje die worden opgevoed door Duncan en Mabel Kippen. De Bagot Township landbouwgrond wordt voor het eerst bewoond in de jaren 1830 door zijn Schotse overgrootvader, Andrew Kippen, een zager van beroep, die emigreerde uit Perthshire, Schotland. De grond wordt nu bewerkt door leden van de vijfde generatie. De leden van de familie Kippen zijn zeer actief in de Presbyteriaanse kerk van Burnstown, omdat de vader, Duncan, als 'steward' voor de kerk werkt en omdat de moeder, Mabel, het orgel bespeelt en zingt in het koor, alsmede lid is van de United Church Women (UCW) organisatie. Zijn vader sterft op 68-jarige leeftijd in 1947, terwijl zijn moeder pas in 1992 sterft, 100 jaar oud.

Ray heeft Graad 8 afgerond en liep daarvoor over plattelandswegen naar een nabijgelegen éénkamer schoolgebouw. Hij, net als zijn broers Campbell (1913-1999), Ivan (1915-2003) en Harold (1919-1993), als ook zus Greta (1923-heden) werken allemaal als boerenknecht op de boerderij van Kippen.

1940 Valcartier, Quebec, Ray rechts.

Ray staat rechts.

In juni 1940 is de 22-jarige boer 1.68m lang en weegt hij 70 kg als hij zich inschrijft bij het Lanark en Renfrew Scottish Regiment en een basistraining krijgt in Ottawa, Ontario en Valcartier, Quebec. Als hij zich aanmeldt voor militaire dienst, schrijft Ray dat hij hoopt om ooit een winkel te beginnen, want hij is geld aan het sparen om winkelier te worden.

Zijn oudste broer, Campbell Kippen, blijft thuis om zijn vader te helpen de boerderij te runnen, terwijl Ivan, twee jaar ouder dan Ray, bij de Royal Canadian Navy in dienst treedt als onderofficier en gestationeerd wordt in Halifax, het voorbereidingsgebied in oorlogstijd voor de Atlantische Oceaankonvooiën. Harold, twee jaar jonger dan Ray, wordt een geniesoldaat bij het Royal Canadian Engineers regiment en gaat in 1943 naar het buitenland.

Met enige ervaring in de houthandel, wordt Ray toegewezen aan het Canadian Forestry Corps en vertrekt hij in februari 1941 naar het buitenland. Een telegram dat hij in maart via zijn tante Lizzie Stringer naar de familie heeft gestuurd, toont zijn enthousiasme door de boodschap: "Veilig overzee aangekomen. Prachtige reis."

Ray

Na drie en een half jaar gestationeerd te zijn in Groot-Brittannië bij de no 8 Compagny van het Forstry Corps, meestal in Cawdor, Schotland, wordt hij in mei 1944 overgeplaatst naar de Highland Light Infantry van Canada, een infanterieregiment dat deelneemt aan D-Day-landingen rond het middaguur op 6 juni 1944 in de tweede golf Canadezen op het 'witte' gedeelte van de Juno Beach in Normandië. Hij trekt met dit regiment vechtend door Frankrijk, België, Nederland en Duitsland. Ray raakt gewond in de strijd op 18 september en 31 oktober 1944, maar hij blijft beide keren in functie. Harold Kippen landt ook op D-Day in Frankrijk, en trekt vechtend door Nederland en Duitsland. Meer dan 14.000 Canadezen nemen deel aan de D-Day-invasie met 340 doden en 574 gewonden.

Na zijn dood in het voorjaar van 1945 op 28 maart wordt soldaat Ray Kippen begraven op een tijdelijke begraafplaats in Bienen in Duitsland.

Zijn broer Harold Kippen, die een RCE-geniesoldaat is, komt in juni 1945 naar Bienen naar zijn graf en hangt papavers aan het kruis. Het stoffelijk overschot van Ray Kippen wordt later opgegraven en opnieuw begraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek, nabij Nijmegen, Nederland, waar 2.300 Canadezen begraven liggen. Graf **XVII. H. 9.**

Harold Kippen visits the temporary grave of his brother Ray in Bienen June 1945.

Het Canadese leger stuurt de familie postuum de vijf medailles die zijn verdiend door Private Kippen: de 1939-45 Star, de France-Germany Star, de Defence Medal, de War Medal 1939-45 and de Canadian Volunteer Service medal with clasp. Hij krijgt ook een goed gedragspenning in 1943.

In een persoonlijke brief aan broer Harold Kippen, schrijft Lieut. Max A. Zink op 8 juni 1945 aan Harold: "We hadden allemaal een slecht gevoel over zijn (Ray's) dood, omdat het een zeer betreuenswaardig ongeluk was ..." De officiële berichten van de Canadese militaire autoriteiten, inclusief het Ontario-certificaat van de registratie van overlijden, hebben verklaard dat Kippen in de strijd is gedood, maar Lieut. Zink's brief aan zijn broer geeft duidelijk de tragische omstandigheden van de onvoorziene schietpartij aan. Als pelotonscommandant aan het front van Ray, heeft Lieut. Zink ook mevrouw Kippen geschreven en vertelt hij de moeder dat Ray goed bezig was & heel goed met de rest van de jongens kon opschieten. We zijn allemaal ontdaan door zijn dood."

H. A. Zink, of C.
8 Jun 45

Dear Spc. Kippen:..

Received your letter yesterday in which you inquired as to the circumstances surrounding the death of your brother Pte Kippen P. O. C-63348.

We crossed the Rhine on 24 Mar & four days later had worked up to a small German town called "Bienen", which is just across the Rhine & a few miles below Emmuel. Our platoon was sitting in a house on the outskirts of "Bienen" preparing for our next battle. Your brother was in the cellar of the house with another of my men & they were cleaning their weapons. There was a shot & when we rushed to the cellar found that your brother had been shot in the head. We gave him immediate first aid & rushed him to the nearest R. O. P. all in a very few minutes. He died shortly after

2. / we arrived there with him. He was unconscious throughout so suffered no pain.

Our Padre Capt Anderson buried his remains in "Bienen" but of course they may be now removed to a cemetery in the area. Some registration could give you an exact location of the grave at the present time if you wished to know definitely.

I had known your brother for only a few days as I took over his platoon only a short time before the P line crossing. We all felt very badly about his death. It was a very unfortunate accident to have happened to a man who had fought for such a long period of time with this unit.

I write to your mother shortly after his death on the 28th and express on my deepest sympathies to her as I do to you now.

I hope that this letter answers your questions as you desired.

Sincerely yours.

M. A. Zink Lieut.

Capt. John Anderson, julie 1944.

Bron Library and Archives Canada.

In mei 1946 is het Capt. John Anderson, de kapelaan van de Highland Light Infantry van Canada, die naar Burnstown, Ontario reist en een persoonlijk bezoek brengt aan het huis van de familie Kippen waar hij de ouders van Ray spreekt. Capt. Anderson verklaart in zijn rapport aan het Ministerie van Defensie: "Ik legde hen de aard en de ernst van de strijd onmiddellijk na het oversteken van de Rijn uit en dat veel mannen nabij het breekpunt waren." Tijdens de stilte in de hevige strijd met Duitse troepen zijn de Canadese soldaten hun wapens aan het schoonmaken en een van hen draait zich plotseling om en schiet Private Kippen neer. De officiële berichten melden dat Kippen 'is gedood in actie' om de nabestaanden onnodig lijden te besparen. Hij merkt op dat de soldaat die het schot afvuurde niet geschikt was om terecht te staan vanwege zijn mentale toestand. Na het vervullen van mijn trieste plicht om hen alle details te geven, schrijft Capt. Anderson dat "de ouders van de bovengenoemde soldaat het nieuws zeer goed opnamen en dat ik hen na een woord van gebed in een getroost gemoed achterliet."

Capt. Anderson merkt ook op dat er drie zonen in de familie zijn van wie er één (Harold Kippen) het graf van zijn broer heeft bezocht op de tijdelijke begraafplaats in Bienen, waar ik Private Kippen had begraven. Ze hebben talloze foto's gemaakt van het graf."

In Canada staat de naam Ray Kippen op twee 'cenotaven' voor de gevallen Canadezen in de Tweede Wereldoorlog. Deze oorlogsmonumenten staan in de stad Arnprior en het dorp Calabogie, die in de buurt van de boerderij van de familie Kippen liggen.

Calabogie Cenotaph, Ontario.

Levensverhaal en foto's Kurt Johnson.

Bron: Library and Archives Canada

FACES TO GRAVES

Stichting Faces to Canadian
War Graves Groesbeek

Levensverhaal ter beschikking gesteld aan Faces to Graves, met dank aan Kurt Johnson.

Open Here

ARMED FORCES AIR LETTER

AIR MAIL

IF NOT DELIVERED RETURN TO
Director of Records
A. G. Branch
Dept. of National Defence
OTTAWA,
CANADA

OSTAGE REVENUE

This letter must be posted in Armed Forces Postal channels. If posted in a Civil Post Office or pillar box, it will not be given air transmission.

TO: Mrs. Mabel Kipper
R.R. #2
Beverstox, Ontario
Canada.

PASSED BY CENSOR No. 1264

Fold Here

CFQ 11
40/P & 8/1448

Fold Here

Fold Here

If anything is enclosed in this letter it will be sent by ordinary mail.

FROM: (Sender's Reg't'l No., Rank and Name only)
Robert M.A. Zink

This Armed Forces Air Letter cannot be accepted for registration.

19 Mar 45
H. L. I. of C.
B. L. A.
C. A. O.

Dear Mrs. Kippen:-

A platoon commander of # 17 pl "D" Coy in the
H. L. I of C. I was your son's officer at the time he
was killed while on active service in Europe.

It is my wish to extend to you on behalf of your
son's friends & on my own behalf, our deepest sympathy's
in your loss. He was doing a fine job & was very well
liked by the remainder of the boys, we all feel his
passing keenly.

I wish to assure you also that he never regained
consciousness & suffered no pain. We were all close by when
he passed away & he was given immediate medical attention.

It is now our task to carry on where he left off, just
as he would wish us to do & we shall do so until this
terrible war is over & we can return to a normal human
life.

One's only consolation in a loss such as you have suffered
is to remember that it is people such as your son who
have made our world a better place in which to live for
all people of the allied nations who would over.

Sincerely

Lieut M. A. Zink